

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 7. Collegium Regium Parisiis erectum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

putentur, eorumque excellentia, sanctaque simplicitas propius cognita majorem erga illos venerationem inspiret, & cunctis, quin tamen quicquam de reverentia latinæ versionis debita subtrahatur, manifestum fieret, quod textus originarii cognitio ad firmandam fidei soliditatem, & obstruenda hæreticorum ora adhuc minus Ecclesiæ proficua sit.

§. VII.

Collegium Regium Parisiis erectum.

Præterea pia Clementis V. consilia plene fuere adimpleta, postquam Regium Parisiense Collegium sub Francisco I. Rege circa Annum Domini millesimum quingentesimum vigesimum octavum (ut refert Genebrardus) erigebatur, cujus incunabula merito eruditi Budæi famæ, ejusque in literis assiduitati in acceptis referuntur; quippe præfatus Franciæ Rex literarum, atque Eruditorum fautor hujus Collegii munia Viris suo ævo celeberrimis omni ex parte accitis committere satagebat, quin semper in illis nationis, sed unice scientiæ rationem haberet, nam Paulus Canussa, & Agathius Guidacerius, qui primi ibidem linguam hebraicam tradebant, alienigenæ erant, licet Vatablus, qui eis successerat, patria Picardus esset, ac profunda sua hebraici idiomatis peritia,

peritia, sanoque illius usu, qui præcipue ex ipsius in Sacras Paginas annotationibus jure merito celebratissimis elucet, Nationi Gallicæ summum honorem conciliasset. Pariter Petrus Danesius Parisiensis primus linguæ Græcæ cathedram conscenderat, successoremque habuit Jacobum Toussaint patria Campanum, qui ambo erudiebant pene innumeram Discipulorum frequentiam, qui eorum doctrina imbui anhellantes certatim accurrebant, non sine maximo laboris compendio; cum non pauci ex omnibus aliis Europæ Provinciis ad percipiendas horum prælectiones confluerent, indeque ad suos reverterentur sat locupletes, ubi sanum de sacratoribus literis judicium ferre, ac majori facilitate studiis vacare, magisque fervida aviditate antiquitatum inquisitioni incumbere didicerant, nec non longe amplio-rem de Sacris Paginis, Patribus, Oratoribus, Historicis, imo & Poetis, ac Philosophis cognitionem hauserant; nam in præfato regio Collegio reperiuntur Professores omnium ferme scientiarum, quæ gratis ibidem traduntur, quivis vero in sua patria ejusmodi discipulos formare studet, qui postea alios sibi conciliant, ac sua studiorum assiduitate, necnon novis inventionibus eam, quam a suis Magistris didicerant, eruditionem

magis adhuc elimant. Hoc idem Collegium postea temporis progressu semper eximio honore, ac utilitate inclarescebat, quamvis juxta temporum conditionem varias subierit vicissitudines, quinimo hodie adhuc hoc Gymnasium florescit, & licet non adeo frequens, prout in sæculo decimo sexto fiebat, discipulorum concursus sit, id tamen minime imputandum est Professorum indigentiae, sed potius remissiori erga sacratiores linguas studio, quod deservescere cæperat eodem ferme momento, quo controversiæ cum hæreticis minus frequenter, minusque fervide habebantur; mihi enim videtur, quod hujus studii ardor ineunte sæculo decimo octavo rursus fuerit accensus, quem sane magis, magisque augeri, semperque continuari pro Ecclesiæ utilitate optandum esset: Cur autem ad præfatum Collegium integro ferme sæculo minus frequens fuerit accursus, pro altera adhuc ratione assignare licet, quod in variis Europæ regionibus tam multa ejusdem ferme generis collegia fuerint erecta, ut ad assequendas illarum, propter quas ejusmodi Gymnasia conduntur, scientiarum cognitiones e patria sua excedere supervacaneum fuisset, inde vero haud leve oriretur emolumentum, cum quivis sese ad addiscenda

da

da ea, quæ minori labore, ac sumptu comparare valet, magis propensum experiatur.

Priusquam Regium hoc Collegium conderetur, ad restaurandas literas potissimum duo conferebant, quorum primum erat typographiæ inventio, quæ ad mediam sæculi decimi quinti ætatem revocatur: alterum erat Fontbellaquensis Bibliotheca. Horum primum in communem, ac generalem omnium Nationum utilitatem cedebat: antehac enim libri non modo ob raritatem, & pretium ferme incogniti non nisi in scriptis Codicibus delitescabant, sed insuper non raro pluribus scatebant mendis, cum ex archetypis plerumque ob Scriptorum ignorantiam depravatis desumerentur: postquam vero typographia non modo adinventâ, sed etiam brevi omnibus numeris fuerat absoluta, librorum usus evadere magis communis, illicque prodibant magis correcti, nec non major erat illos pervolvendi facilitas, adeo, ut sæculo decimo quinto nondum evoluto probatioribus cujuscunque generis Auctores potissimam partem exiguo prorsus sumptu omnium manibus tererentur.

Ceterum Bibliotheca Fontisbellaquei erecta emolumentum Gallis magis proprium procurasse videtur; quippe

pe

XXVIII DISSERTATIONIS §.VII.

pe antea nulla erat Regia Bibliotheca, præter Blesensem a Carolo Aurelianensi Duce conditam. Hic idem fors inter ævi sui Poetas celebrior, atque in literis illa ætate inter ceteros Principes versatissimus erat, prout ex ejus lucubrationibus in Franciæ Regis Bibliotheca asservatis elucet, nec minus ejus Filius Ludovicus XII. Blesensem hanc Bibliothecam tantopere locupletabat, ut illa eo regnante inter pretiosissima Gallici Regni monumenta celebraretur: insuper Joannes Lascaris Vir æterna memoria dignus, qui Carolum VIII. Regem a sua Neapolitana expeditione in Gallias reducem comitabatur, novam hanc Bibliothecam plurimis Græcis Codicibus scriptis augebat, quibus adhuc sexaginta accesserant volumina ab Hieronymo Fondulo coempta, ut nil dicam de illis, quæ Pinsius conquieserat, cum Venetiis, ac Romæ legatione fungeretur: Postquam igitur hi Codices Viris doctis tradebantur, eorum lectio haud parum ad scientiarum progressus conferebat: cuncta enim ad restaurandas scientias conducere videntur, quinimo eruditionis adipiscendæ facilitas, sicut rerum cognitiones auget, ita & plerumque sublimiora quævis addiscendi ardorem inspirat.

§. VIII.